

Viljamas Šekspyras
Sonetas
91

Vieni didžiuojas savo pinigais,
Kiti- kilme ar apdara is madingais,
Kiti vėl- šunimis, rista is žirga is
Ar sakalais, treti- pečia is galingais.

Kiekvienas mūsų turi šį ar tą,
Kas miela jam ir traukia jį savaime.
Bet man dalia kitoniška skirta,
Dar nematyta, ypatinga laimė.

Aukšta kilmė, žirgai ir sakalai
Ir brangūs lobiai, kurie auksu žėri-
Ko jie verti? Sutikčiau aš mielai
Juos atiduot už tavo meilės gėrį.

Be jo pasauly būtų taip nyku!
Netekęs jo, aš visko netenku.

Vertė A. Churginas

1. Pagrįskite, kad tai sonetas.
2. Kas šiame tekste priešinama?
3. Kas lyriniam subjektui svarbiausia gyvenime?
4. Kokia kūrinio pagrindinė mintis?
5. Kurioje Šekspyro tragedijoje išsakoma panaši mintis?
6. Kurio kultūrinio laikotarpio kūrinys? Argumentuokite.
7. Kokios vertybės tapачios ir šiandien?

Galimi atsakymai:

1. Atitinka sandara. 14 eilučių. 3 ketureiliai, 1 dvieilis. Siekiama gilintis į žmogaus jausmus. Kiekviena strofa užbaigta tašku. Paskutinis žodis svarbiausias, pasako viską („netenku“). Išpildyti visi kompozicijos reikalavimai.
2. Tai, kad visiems žmonėms svarbiausia materialūs dalykai, o lyriniam aš svarbiausia meilė.
3. „meilės gėris“ („Netekęs jo, aš visko netenku“)
4. Jausmai svarbiau už bet kokius materialinius dalykus. Be meilės pasaulis tamsus ir nykus.
5. „Romeo ir Džiuljeta“
6. Renesanso. Branginami žmogaus jausmai. Vertinamas humanizmas.
7. „Kiekvienas mūsų turi šį ar tą./ Kas miela jam <...>“- individualizmas, sugebėjimas apsispręsti, pasirinkti. Meilė. Ji tiek anais laikais, tiek dabar be galo vertinama.